

[Poul Schlüter.]

ligste forstand er det et reaktionært forslag. Det tilsigter at standse eller i alt fald udsætte en reform, som er meget påkrævet, og for hvilken tidspunktet nu er modnet.

Den fg. indenrigsminister har allerede, synes jeg, overordentlig sagligt belyst, hvilken skadevirkning det ville have, dersom reformen i denne sene time blev standset. Jeg vil gerne føje til, at det var jo i februar måned, regeringen fremsatte alle sine forslag til en ændret byrdefordeling. Disse forslag var uhyre grundigt forberedt i ministeriet. Senere har vi så igennem 3 måneder i folketingsudvalget arbejdet uhyre grundigt og ihærdigt med de mange problemer. Der har været stillet et utal af spørgsmål fra udvalgsmedlemmernes side til ministeren, og vi har fået et meget, meget omfattende talmateriale, som for os har kunnet belyse reformens virkninger. Der er intet længere efter min opfattelse, som er uoverskueligt.

I dette øjeblik foreligger der et udkast til betænkning. Regeringspartierne har gjort tingene klart for deres vedkommende, og denne betænkning vil vel formentlig kunne afgives allerede i eftermiddag. I dette øjeblik kan det ikke være tillokkende for os bare goldt at standse reformen med så letvægtige argumenter, som hr. Ove Hansen har anført i bemærkningerne til forslaget.

Man kan ikke i denne sal vente med at gennemføre det hele, indtil opgavefordelings-spørgsmålet er blevet fastlagt, for skal vi gennemføre opgavefordelingen på sagligt forsvarlig måde og sådan, at det bliver overkommeligt for kommunerne, må vi se i øjnene, at det drejer sig om en arbejdsfunktion, vi skal løse over en længere år-række. Vi må begynde med det, der er overskueligt og overkommeligt for staten såvel som for kommunerne. Ikke mindst af hensyn til kommunerne er det rigtigt at tage et kapitel ad gangen, men naturligvis må man have sine tanker om sammenhængen mellem kapitlerne.

Man kan, som hr. Ove Hansen gør det i bemærkningerne til forslaget, diskutere, om den udligning mellem velstående og mindre velstående kommuner, forslagene bl. a. går ud på, er vidtgående nok, men jeg synes i alt fald, man har lov til at slå fast, at den udligning, forslagene indebærer, er bedre

mellem velstående og mindre velstående kommuner end den ordning, vi hidtil har haft.

På en række områder har vi under udvalgsbehandlingen, der, som jeg nævnte før, har været grundig, erfaret, erkendt, at der var åbenbare muligheder for på det ene eller det andet punkt at forbedre detaljer i forslaget, og vi har jo også modtaget, som man plejer, ændringsforslag i den henseende. Det har vi f. eks. omkring det ømtålelige problem om forholdet mellem sygehusene og sundhedsstyrelsen, vi har modtaget ændringsforslag med hensyn til de særlige forhold i hovedstadsområdet, hvor ændringsforslaget tilsikrer en højere grad af udligning og en sikring af de særlig vanskeligt stillede kommuner, og det synes jeg i og for sig var ting, som hr. Ove Hansen nok skulle tage til efterretning med tilfredshed.

Regeringens forslag bygger jo samlet på, at der skal være balance i økonomien i denne sag. Det, som tages i mindre refusionsprocenter, gives på en ny og, synes vi, bedre måde til de svært stillede kommuner.

Jeg har hæftet mig ved, at hr. Ove Hansen i sine bemærkninger og også i selve forslaget går ind for, at regeringen skulle udarbejde forslag til midlertidige tilskudsordninger, der skulle gælde, indtil de endelige kunne udføres. Det lyder jo meget lovende, men det er uhyre generelt formet. Medens regeringsforslagene altså har statsfinansiell balance, har hr. Ove Hansen intet oplyst os om, hvad hans forslag vil føre til. Så vidt jeg kan se, kan der blive tale om, at hr. Ove Hansen gør et ganske gevaldigt dyk i statskassen, men det kunne være interessant at høre, hvor langt hr. Ove Hansen har tænkt sig at gå, og om han ganske har set i øjnene, hvilke konsekvenser et sådant dyk i statskassen vil få, også når vi skal tale om skatte-siden. Efter min opfattelse må det være helt udelukket, at man kan få et flertal i dette ting til at underskrive en sådan blanko-check om midlertidige tilskudsordninger, som hr. Ove Hansen her har udskrevet.

Det må, så langt vi er fremme, være naturligt, at den egentlige debat om byrdefordelings-spørgsmålet finder sted i næste folketingsuge, og jeg skal slutte med på det konservative folkepartis vegne at give udtryk for, at vi må afvise det forslag til beslutning, hr. Ove Hansen har fremsat.